

ವೃದ್ಧಿಯವರ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ

ಚಂದನ್ ಕೆ. ಎಸ್.

ಸಂಶೋಧನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ
ಎಸ್.ಎ.ಪಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ
ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ತಿ - 574199.

ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ - 8762162678

E mail: cdnanoohya@gmail.com

నవ్వోత్తర కాలఫట్టదల్లి సాహిత్య రజనిగే తొడగి మేల్గుగా వెందు హసరాద బుహ్యణవగా దల్లు ఇరువ హలవు బిక్షట్టుగళన్న, నమ్మ సమాజద మహిళయిరు ఎదురిసువ సమస్యగళన్న తమ్మ కతెగళల్లి తందవరు ‘వ్యేదేహి’ ఎంబ కావ్యనామ హోందిద జానిక శ్రీనివాసమూత్మియవరు. 1979రింద సాహిత్య రజనియన్నారంభిసి కతే, కాదంబరి, కవితే, మక్కల నాటక, ప్రబంధ, అంశా బరహ, ఆత్మజరితే నిరూపణే ముంతాద హలవు సాహిత్య ప్రకారగళల్లి తమ్మన్న తావు స్త్రీయవాగి తొడగిసికొండిరువ వ్యేదేహియవరు కేఁద్రసాహిత్య అకాడమి ప్రతస్థి పడెద కన్నడద మూవరు లేఖికియరల్లి ఎరడనేయవరు. తావు కండ బదుకుగళన్నే సాహిత్యదల్లి కతేయాగి రజిసువ కారణింద కల్పిత కమ్మ బిఖుమ పూతగళ నాయిక నాయికియరన్న సృష్టిసి ఓదుగరన్న భూమేయల్లి తేలిసువ ఒమతేక బరహగాత్మియర బరహగళిగింత వ్యేదేహియవర బరహవు భిన్నవాగిద్దు సమాజముఖియాగిదె.

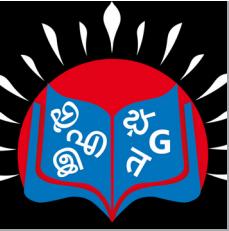
ಕರ್ತೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಹಿಂದಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ವಿಭಿನ್ನ ಸೀಮಾದರಿಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಸನ್ವೇಶ ಸ್ವಷ್ಟಿ

ವೈದೇಹಿಯವರ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಕತೆಗಳು ಸಂಸಾರ ಸೀಯರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅಜ್ಞ, ಮೊಮ್ಮೆಗಳು, ಅಮೃತ, ದೊಡ್ಡಮೃತ, ಚಿಕ್ಕಮೃತ, ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ಅತ್ಯ, ಸೋಸೆ, ನಾದಿನಿ ಮುಂತಾದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಲವು ಅಂತಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೀಯರ ಕತೆಗಳನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ವೈದೇಹಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕತೆಗಳು ಸಂಸಾರದೇಶಗಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಸೇಂಸಾರದೊಳಗಿನ ಘಟನೆಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರತೀ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನೂ ಅವರು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಅಚ್ಚರಿ ತರುವಂತಹು.

ತಮ್ಮ ಕರೆಗಳ ವಸ್ತು-ಪಾಠಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ವಿನ್‌ವೇಶಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೇದೇಹಿಯವರು ನಿಮ್ಮಣರು. ‘ಮರಗಿಡಬಳ್ಳಿ’ ಕರೆಯ ಕೇಂದ್ರಪೂರ್ವ ಮಂದಕ್ಕೆ, ‘ಒಂದು ಅಪರಾಧ ತನಿಖೆ’ ಕರೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮನಸ್ಸಿತೀಯ ಕೆಲಸದಾಕೆ ಬಾಬಿ, ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಾಜ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ದಾರಿ ಕಂಡ ‘ಅಕ್ಕು’ ಕರೆಯ ಅಕ್ಕು, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ತಾಯಿಯಂತೆ ಮನೆಯೋಡತ್ತ ಶಾರದೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡ ‘ಅವಲಂಬಿತರು’ ಕರೆಯ ಅಹಲ್ಯೆ, ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುವ ‘ಅಂತರಂಗದ ಪುಟ’ ಕರೆಯೋಳಗಿನ ಅಚಲ, ಸರಿತ, ಸುಭಿ, ಮಂಜು, ಆರತಿ ತಟ್ಟೆಯಿಂದಾಗಿ ಮನದ ತೋಲನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ‘ಆರತಿ ತಟ್ಟಿ’ ಕರೆಯ ಏನಾಶ್ವರ್ತಿ, ‘ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಯಾಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗೆ’ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೀಮಾದರಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯಾದ ವಾಗತೆ, ಮದುವೆಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ದಾವಿಲಿಸುವ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಯಾಯ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಯಾಯಂತೆಯೇ ಆಲೋಚಿಸುವ ಲತಾ, ‘ವಾಣಿಮಾಯಿ’ ಹಾಗೂ ‘ಅಮೃಜಿಯೆಂಬ ನೆನಪು’ ಕರೆಯ ಧೈರ್ಯವಂತೆ, ಸಾಹಸದ ಪಾಠಗಳಾದ ವಾಣಿ ಮತ್ತು ಅಮೃಜಿ, ‘ಗುಲಾಬಿ ಟಾಕೀಸು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಅಲೆಗಳು’ ಕರೆಯ ಲಲ್ಲಿಬಾಯಿ, ಮುಂತಾದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇದೇಹಿ ಸ್ವಿನ್‌ಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಒಿತ್ತಿಸುವ ಕರ್ತೆಗಳು

ನಡೆದ ಫಟನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಕತೆ ರಚಿಸಿದವರು ವ್ಯೇದೇಹಿ. ‘ತಾವು ಕಂಡ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಯೇ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ. ಆ ಚಿಂತನೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಸಂಕೀರ್ණತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿನೋಡಿ ಅರಿಯುವುದೇ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಉದ್ದೇಶ’ ಎಂದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯೇದೇಹಿ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮಂಡಿಗಿಯರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ನಂತರ ಒಬ್ಬರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಗಂಡನ ಬಯಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಬಯಸುವ ‘ಅಂತರಾಳದ ಬದುಕು’ ಕತೆಯ ಪ್ರೌಢ ವಯಸ್ಸಿನ ಜಿಕ್ಕೆಮ್ಮೆನ ಪಾತ್ರ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೋಚೇಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಾಕಿಗಳೇ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ‘ಕೈಂಚ ಪಕ್ಷಿಗಳು’ ಕತೆಯ ಭಟ್ಟರ ಪಾತ್ರ, ಸದಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ‘ಸಬಿತಾ’ ಕತೆಯ ಸಬಿತಾಳ ಪಾತ್ರ, ಉಂಟಿನವರೆಲ್ಲರ ಕತೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವ ‘ಕತೆ ಕತೆ ಕಾರಣ’ದ ಸರಸೋತತೆ, ತಮ್ಮ ಸಮೀಪ ಬಂಧು ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯನಿಂದಲೇ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗುವ ವಾಣಿಮಾಯಿ ಮತ್ತು ಅಮೃಚಿಯಂತಹ ಹೊಳ್ಳಿಕ್ಕಳು ಪ್ರತೀಕೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ, ಪ್ರತೀಕೀ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲೂ ದೇಶ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ವ್ಯೇದೇಹಿಯವರು ಬರೆಯುವ ಕತೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ಕತೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಕತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾವ್ಯಗುಣ

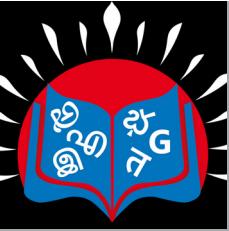
ವ್ಯೇದೇಹಿಯವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾವ್ಯಗುಣವು ಓದುಗರ ಗಮನವನ್ನು ಸೇಳೆಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ‘ಕ್ಯಾಮರಾ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು, ನಗುತ್ತಿತ್ತು, ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯಾರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಒಳಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮಾತಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ’ (ಅಂತರಾಳದ ಬದುಕು) ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಜೀವ ಕೆಮರಾಕ್ಕೂ ಜೀವವಿದೆಯೇನೋ ಎನಿಸುವಂತೆ ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಸಾಲುಗಳು ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ‘ಸದ್ಗಾರದಂತೆ ಹಿತೀಲಿನ ಒದ್ದೆಮಣಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಟಸಿಕೊಂಡ ಮೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ಕಳಜುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಾಣಿಮಾಯಿ ದಿದಿದಿನ ಓಡಿದಳು’, ‘ನರಸಿಂಹ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದಂತೆ ಓಡಿಬಂದು ಒಂದು ಕೊಡಪಾನ ನೀರು ತಂದ. ಧೋಪಧೋಪ ಸುರಿದ’ (ವಾಣಿಮಾಯಿ) ಎಂಬ ಈ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಜಿತ್ತದ ಗುಣ ಕಾವ್ಯದ ಸಾಲುಗಳೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ರತ್ನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಜೀವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವುದೇ ಇದರಿಂದಾಗಿ’ (ನಟಿ) ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳು ಕುಟುಂಬದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರೆಡುರು ಹಿರಿ-ಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರ ಜೀವನವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನಳ ಕುರಿತಾದ ‘ನಟಿ’ ಕತೆಯನ್ನೇ ಒಂದೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಮನುಷ್ಯರ ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲದವರು’, ‘ಕಿಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅಚೆಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಸಬಿತಾ’. (ಸಬಿತಾ) ಎಂಬ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಗಡ್ಡವೂ ಕಾವ್ಯಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಿರಿದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಧರವನ್ನು ಹೊಳೆಯಿಸುವಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ. ನಿತ್ಯವಿರಿಹಿ ಭಟ್ಟರಲ್ಲವೇ? (ಕೈಂಚಪಕ್ಷಿಗಳು) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟರ ಹೆಸರೇ ಮರೆತು ಜನರಿಟ್ಟರುವ ಹೆಸರನ್ನೇ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ‘ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎಪ್ಪು ಪಾಪದವರ ಹಾಗೆ ಕಾಳಿತ್ತಾರೆ ನೋಡು’, ‘ಮಾತೆಂಬುದೇ ನೆನಪಿನ ತಿಜೋರಿಯ ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ?’, ‘ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ ಕಿವಿ ಕಾಲು ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ, ಕಂಡದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು, ಓಡಿದ್ದು ಇನ್ನು ಸಾಕು ಅಂತ ದೇವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ವಾಪಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ’ ಮಾನವ ತನ್ನ ಮನಸಿನಂತೆ ಇತರನನ್ನು ನೋಡುವ, ತನ್ನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಎಣಿಕೆಗೆ ಸಿಗುವ ದೇವರ ಕುರಿತಾದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಟಿ ಮಾನವರೆಹಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅದೆಷ್ಟೂ ಕಾವ್ಯಮಯ ಧಾಟಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅವರ ಉಳಿದ ಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಡ್ಡದೊಂದಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗುಣವೂ ಅವರ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಸೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಗುಣವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಸಾರುವ ಕತೆಗಳು

ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡಿರುವ ಹಾಗೂ ಕಾಳಿತ್ತಿರುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೀಮಾದರಿಗಳ ಜೀವನ ಜಿತ್ತುವನ್ನು ವ್ಯೇದೇಹಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕತೆಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮರಗಿಡಬಳ್ಳಿ’ ಕತೆಯ ಮೂರು ಮುಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾದ ಮಂದೆಕ್ಕೆನೆಂಬ ವ್ಯಾದ್ದೆ ತನ್ನ ಮುಕ್ಕಳಿಂದ ತೈಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಸನ್ನಿಹಿತ, ‘ಅಕ್ಕೆ’ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನಾದವನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೊರೆದು ನಾಪತ್ತೆಯಾದಾಗ ಆಕೆ ತವರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ತಾತ್ತ್ವಾರ್ಥ, ‘ವಾಣಿಮಾಯಿ’ ಮತ್ತು ‘ಅಮೃಚಿಯಿಂಬ ನೆನಪು’ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಮರುಷಣಿದಾಗುವ ಸೀ ಶೋಷಣೆ ಎಂಬ ಒಂದೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡೂ ಅದನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ವ್ಯೇದೇಹಿಯವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ರೀತಿ, ‘ಸಬಿತಾ’ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಕೊರಗುತ್ತಾರೆ ಅವರಿವರ ಕುರಿತು ಕೊಂಕುಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಹಣ್ಣು ಸಬಿತಾ. ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವನ್ನೂ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಬದುಕಲಾರದ ‘ನಟ’ ಕತೆಯ ರತ್ನ, ಶೀಲಂಬುದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂಬ ಅಲಿವಿತ ನಿಯಮದಿಂದಾಗಿ ಪರಿಜಯಸ್ಥರೇ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆಕೆಯನ್ನು ತೈಜಿಸಿ ಬೇರೊಬ್ಬಿಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ‘ಕೈಂಚ ಪಕ್ಷಿಗಳು’ ಕತೆಯ ಅಡುಗೆ ಭಟ್ಟರು, ಕೆಣೈನ ಪರೀಕ್ಕಿಗೆ ಆಸ್ತ್ರತ್ವಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ನೆಪಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡವರ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರನ್ನೋ ಮಹಡಿ ಹಲವು ಕತೆಗಳಿಗೆ ಬಾಯಾದ ‘ಕತೆ ಕತೆ ಕಾರಣ’ದ ಸರಸೋತತ್ತೆ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಡಿ ಹಲವು ಮನುಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಕತೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ವ್ಯೇದೇಹಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸುವ ಕವಿ, ಅವರು ನವೋದಯ, ನವ್ಯ, ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ

ಯಾವುದೇ ಪಂಥಕ್ಕೂ ಸೇರದ ಕವಿ ಎಂದು ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸರಳ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಥ- ಏವಾಗುವಂತೆ ಜನತೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅವರ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸುಗಳ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಮನಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿವಂತೆ ವ್ಯಾದೇಹಿ ಜಿತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನವವಸಾಹತೀಕರಣದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೇಶದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಕುಂಡಗನ್ನಡದ ಆದುನುಡಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ರಚಿಸಿದ ವ್ಯಾದೇಹಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜವೋಂದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನೇ ಇವರು ಕತೆಯಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವನ್ನೂ ತಿದ್ದುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸುವ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರಿಗಿಂತ ವ್ಯಾದೇಹಿಯವರು ವಿಭಿನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ತಂತ್ರಜ್ಞನರಿಂದಾಗಿ ಜಗತ್ತೇ ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತಿಕರಣದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವರಾಗಿರುವ ನಾವು ನಮ್ಮೋಳಿಗಿನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸದಾ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಈ ಹೊಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾನವತೆಯ ಮೂಲಕ ಭೂತೆ-ವರ್ತಕಮಾನ- ಭವಿಷ್ಯದ ಕಾಣ್ಣಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ವ್ಯಾಪೇಟಿಯವರು ಓದುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತುಂಬಿತ್ವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೀಗಳಾಗಲು ಪ್ರೇರಿತಿನುತ್ತಾರೆ.

ಆಕರ್ಣ ಗುಂಡಗಳು:

1. ವ್ಯಾದೇಹಿ, 2000, ಅಮೃತ್ಯುಯೆಂಬ ನೆನಪು, ಅಕ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೋಡು.
 2. ವ್ಯಾದೇಹಿ, 2005, ಕ್ರೈಂಚ ಪಟ್ಟಿಗಳು, ಅಕ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೋಡು.
 3. ವ್ಯಾದೇಹಿ, 2013, ಕತೆ ಕತೆ ಕಾರಣ, ಅಕ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಡೋಡು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗೆಂಡಗಳು:

1. ಮುರಳೀಧರ ಉಪಾಧ್ಯ ಹಿರಿಯಡಕ (ಸಂ), 2018, ವ್ಯಾದೇಹಿ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಸಮೂಹ ಶೋಧ
 2. ಅಶೋಕ ಟಿ.ಪಿ, 2013, ವ್ಯಾದೇಹಿ ಕಥನ, ಆಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು.
 3. ತಾರಿನೆ ಶುಭದಾಯಿನಿ ಮತ್ತು ಸವಿತಾ ನಾಗಭೂಷಣ (ಸಂ.), 2019, ಇರುವಂತಿಗೆ, ವ್ಯಾದೇಹಿ ಗೌರವ ಗ್ರಂಥ ಸಮಿತಿ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.